

CULTURA ESPECTACLES

Música en viu per a les nits d'agost

Marianne Faithfull obrirà el setè Mas i Mas Festival, que deixa el Grec

El Picasso reivindica Kees van Dongen

Mai s'havia fet a Catalunya una exposició sobre el pintor fauvista holandès

El Canal aposta per grans escriptors catalans com Josep Pla, Salvador Espriu, Jacint Verdaguer i Benet i Jornet, a més de Pinter, Beckett i Homer i el circ de Blai Mateu

Constel·lació d'autors

Teresa Bruna
BARCELONA

Salvador Sunyer, director del Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona El Canal, va presentar ahir la temporada 2009-2010 amb un cartell de luxe de vuit obres de grans autors centrades en la paraula. "El nostre objectiu primordial ha estat sempre l'autoria catalana i així ho mantenim, amb quatre obres de text i una de circ, però amb argument, creació de Blai Mateu, fill de Tortell Poltrona", va explicar Sunyer. La temporada comença excepcionalment aquest mes (dia 25, Teatre Lliure), amb *El quadern gris*, de Josep Pla, dirigida per Joan Ollé en el marc del festival Grec. La resta dels autors presents són Salvador Espriu, Jacint Verdaguer i Benet i Jornet. Els acompanyen, com no podia ser d'altra manera, grans autors internacionals: Harold Pinter, Samuel Beckett i Homer. Pel que fa a la direcció dels espectacles, Sunyer ha contactat amb "directors que lliguen amb la línia d'El Canal". Esclar, solvència contrastada: Krystian Lupa, Àlex Rigola, Ollé, Antonio Calvo i Xicu Masó. Es pot demanar més?

"*El quadern gris* és el que a ningú se li acudiria de portar al teatre", exclama Sunyer. "Els grans teatres d'Europa tenen una marcada tendència a utilitzar textos no teatrals per al teatre i nosaltres ho fem amb Pla, Espriu i Verdaguer", continua. Si a Alemanya fan Dostoievski, Döblin i Céline, i a Anglaterra Virginia Woolf, és lògic que a Catalunya algú s'apropriï de Pla. Ollé n'assumeix la direcció i reitera la prioritització de la paraula davant de l'acció que ha anat mostrant als últims espectacles, com el *Coral romput d'Estellés*. Els intèrprets són Montserrat Carulla, Joan Anguera i Ivan Benet.

La segona producció, que a la vegada obrirà el festival Temporada Alta aquesta

tardor, porta el títol *El jardí dels cinc arbres*, i és una adaptació de textos de Salvador Espriu. "Espriu va estar molt de moda fa uns anys, Ricard Salvat hi va tenir molt a veure, però injustament ha desaparegut del mapa. Només Oriol Broggi n'ha fet alguna cosa. El volem reivindicar però amb una visió molt diferent a la de Salvat", explica. També ho dirigeix Ollé i repeteix els actors d'*El quadern gris*, a més de J.M. Domènech, Àngels Poch i Ester Formosa. S'estrenarà el 2 d'octubre i anirà al TNC al novembre: "És un muntatge gros, el fem conjuntament amb els Centres de Creació de Ter-

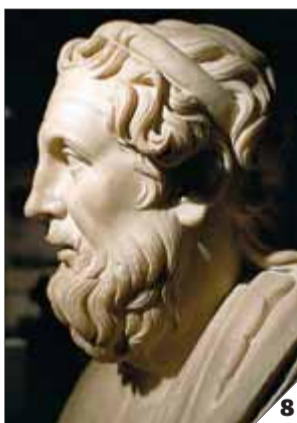
rassa, Reus i el Teatre Principal de Palma". També anirà al Temporada Alta *Le sort du dedans*, de Baro d'Evel Cirk Compagnie, creació de Camille Decourtye i Blai Mateu. La companyia catalano-francesa té la característica de crear espectacles amb argument, seguint un camí sensorial. La carpa s'instal·larà a Girona el 20 de novembre i posteriorment anirà al Mercat de les Flors.

amb què amaneix brillantment tots els seus espectacles. Repeteix tàndem amb Comadira, amb qui ja va treballar en la investigació de Clavé a *Pinsans i cadernes*. L'interpreten Rubèn Ametller, Jordi Figueres, Xavier Frau, Lurdes Barba i Sílvia Ricart.

Rigola fa Benet i Jornet
Dues dones que ballen és l'últim text de Josep M. Benet i Jornet, una peça de cambra que dirigeix Àlex Rigola amb un duel interpretatiu excepcional: Anna Lizaran i Alicia Pérez. S'estrenarà a Salt l'abril del 2010.

Els autors que acompanyen els catalans són de

investigacions històriques,

Els autors de la temporada d'El Canal:

1. **Harold Pinter** a Barcelona el 2005 ■ ROBERT RAMOS
2. **Salvador Espriu** durant una entrevista amb l'AVUI l'any 1978 ■ ROBERT RAMOS
3. **Josep Pla** a l'Empordà ■ ARXIU
4. **Una imatge** de l'espectacle 'Le sort du dedans', de Baro d'Eve ■ PHILIPPE LAURENÇON
5. **Beckett** a França ■ ARXIU
6. **Josep Maria Benet i Jornet**, l'autor d'un text encara inèdit ■ JOSEP LOSADA
7. **Verdaguer**, la figura històrica del qual s'investigarà ■ ARXIU
8. **Homer**, el més clàssic ■ GEORGIOS KEFALAS

gran nivell i Sunyer ha buscat, per a cada un, el que considera el director ideal. *Alaska i altres deserts*, que s'estrenarà al Temporada Alta també el 2 d'octubre, la dirigeix Xicu Masó. Recull tres obres curtes de Pinter i els seus personatges plens de silencis i ombres. Són *Una mena d'Alaska*, *Victoria Station* i *Nit*. L'interpreten Míriam Alamany, Cristina Cervià, Carles Martínez i David Planas. I per si tot això no fos poc, l'*Odissea*, d'Homer, arribarà al desembre en forma de monòleg amb l'excel·lent veu de Lluís Soler, sota la direcció d'Antonio Calvo.

La temporada tancarà amb un director potent: Krystian Lupa, que per primera vegada dirigirà fora de Polònia. "Per mi és un dels millors directors del món. El millor que he vist últimament ho ha dirigit ell", assegura Sunyer. És una coproducció amb el Teatro de la Abadía de Madrid, que ha escollit un Beckett, *Final de partida*, amb José Luis Gómez com a protagonista. S'estrenarà l'abril del 2010. Tots vuit espectacles estan coproduïts amb altres centres, festivals, teatres o entitats. "Molts són de petit format, perquè puguin escampar-se per Catalunya amb tranquil·litat. En temps

de crisi, és molt important portar gent al teatre. Si es trenca la comunicació entre l'escena i el públic, costa molt de recuperar", diu Sunyer. El Canal comparteix amb L'Arxipel de Perpinyà la subvenció de 8,4 milions d'euros del programa europeu Interreg, gràcies al projecte Escena Catalana Transfronterera. "Cal obrir línies de cooperació amb la gent de fora per aconseguir que la gent d'aquí surti. S'han de crear xarxes de vies d'exportació. És més fàcil tenir subvencions, i per altra banda és molt enriquidor", conclou Sunyer, que insinua grans projectes "que explicarà al seu moment". ■

Escena d'avui

Teresa Bruna

Germanes La Villarroel

L'èxit aclaparador de què va gaudir la passada temporada ha fet necessari el retorn d'aquesta esplèndida i premiada comèdia de creació col·lectiva, amb dramaturgia i direcció de Carol López, i uns brillants Maria Lanau, Marta Domingo, Aina Clotet, Amparo Fernández, Marcel Borràs i Pol Berrondo. **(FINS AL 21 DE JUNY)**

Suplicants Sala Muntaner

La companyia Q-Ars Teatre ha tornat a buscar Rafael Duran perquè dirigeixi aquesta mirada femenina a *Les suplicants*, d'Èsquil, en què 50 dones són obligades a casar-se contra la seva voluntat. Ho expliquen Anna Güell, Mercè Anglès i Mar Ulldemolins en tres monòlegs. **(FINS AL 14 DE JUNY)**

L'habitació de Verònica Club Capitol

No us perdeu una de les poques ocasions de veure i disfrutar d'un thriller apassionant des de la veritat del teatre. Un text d'Ira Levin, autor de *La llavor del diable* i *Els nens del Brasil*, interpretat per Lluís Soler, Mercè Montalà, Miquel Sitjar i Silvia Marty, dirigits per Héctor Claramunt. **(21 DE JUNY)**

Direktamente Club Capitol

Per acabar la nit, us vindrà més que de gust continuar el thriller en directe, veient i vivint les habilitats mentalistes de Luis Pardo al mateix teatre -franja nocturna- en un nou espectacle que tracta directament les pors del públic. I tranquils: té el títol d'hipnotitzador clínic! **(SENSE DATA)**

Adulterios Teatre Apolo

Tampoc és habitual veure en directe dues actrius tan cinematogràfiques com María Barranco i Miriam Díaz-Aroca, aquí dirigides per Verónica Forqué. L'ocasió ens la dona l'Apolo, i l'espectacle, aquesta divertida comèdia de Woody Allen, no exempta de crítica àcida. **(QUATRE SETMANES)**

Transcripció aproximada Espai Brossa

Deliciosa i tendra història narrada des de la veu de na Blanqueta i na Mel, les gossetes de Maria Antonia Oliver, que parlen de l'entorn de l'autora des d'una òptica intimista. Amb Maria Rotger i Assun Planas. Direcció: A. Planas i Pep Pascual. **(FINS AL 14 DE JUNY)**

Crítica teatre

Juan Carlos Olivares

Hamlet, 'enfant terrible'

Hamlet
De William Shakespeare.
Biblioteca de Catalunya, 8 de juny.

U namuno va deixar un dia com a sentència que als "catalans els perd l'estètica". Amb la versió d'Oriol Broggi de *Hamlet* és inevitable recordar la cita. Set intèrprets es deixen la pell en un muntatge que -sincerament- no aporta res de nou sobre la tragèdia del príncep de Dinamarca, llevat de la seva bella *brookiana*. Acostumats ja a un Hamlet convertit en un personatge d'apreciable densitat dramàtica, alguna cosa més que el posseïdor d'un cèlebre monòleg, es fa difícil congraciarse amb la proposta de Broggi, molt més interessat en l'obra que en el seu protagonista.

Broggi sembla més interessant en l'obra que en el protagonista

Per a Broggi, *Hamlet* és una fascinant celebració del teatre. Convençut que segueix les passes del mateix Shakespeare -i no li manca raó-, desplega al refectori de la Biblioteca de Catalunya un exquisit exercici d'estil sobre l'art de l'escena. Hàbil en l'harmonització de bellesa plàstica, missatge dramàtic i interpretació, transforma la tragèdia en un joc escènic en què tenen cabuda tots els gèneres: comèdia, drama, tragèdia, farsa. Tan brillant com intranscendent per a la història de Hamlet.

No hi ha profunditat, no hi ha una visió clara del personatge, de les seves filies i fòbies, de les seves raons o desraons. Com si l'únic missatge de Broggi a Julio Manrique (*Hamlet*) hagués sigut: "Llueix-te!, ets el protagonista i mestre de cerimònies". I ell s'aferra a aquesta carta blanca per extenuar-se entre el millor i el pitjor que pot oferir un actor amb talent. Entre histriòniques explosions d'*enfant terrible* -amb un risible Poloni convertit en la seva víctima propícia-, encara hi ha instants d'emoció, il·les d'autèntica intensitat i veritat. Totes protagonitzades per Manrique i una formidable Aida de la Cruz com a Ofèlia. En aquests moments la bellesa no els envolta, surt de dins.